

ved Overenskomst med vedkommende fremmede Stat at tilstaa herværende fremmede Gesandtskabsejendomme Fritagelse for kommunal Grundskyld og Grundstigningsskyld. Det er ganske naturligt, at Ministeriet faar denne Ret, saaledes at de paagældende Beskatningsforhold kan blive ensartede.

Under Punkt 3 i § 14 er nævnt Torve, Gader, Veje og Parkanlæg. Nu er der jo imidlertid ogsaa private Gader og Veje, og navnlig private Parkanlæg, og hvert af Tingets Medlemmer kan sikkert tænke sig et privat Parkanlæg, som det vilde være ganske forkert at undtage fra al Grundskyld. Ved Ændringsforslag Nr. 23 foreslaar vi derfor at tilføie Ordet „offentlige“. Derved tror vi at have truffet, hvad der har været Hensigten.

Endelig foreslaar vi ved Ændringsforslag Nr. 25 at føje et nyt Stykke til § 14, men dette Ændringsforslag vil jeg gerne vente med at omtale, til jeg har omtalt Ændringsforslag Nr. 36, som gaar ud paa, at § 29 udgaar.

Lovforslagets § 29 bestemmer, at Vurderingen til Jernbaneskyld skal ophøre, medens den ansatte Jernbaneskyld skal nedfældes som en fast Afgift paa de paagældende Ejendomme i den Tidsperiode, hvori Jernbaneskylden virker, paa samme Maade som det kan ske nu, at Jernbaneskylden, naar den kapitaliseres, kan indløses af vedkommende Ejer. Vi har den Opfattelse, at der muligvis herved gøres et Indgreb i en tilstaaet Rettighed, et Indgreb, som vi mener ikke er helt rigtigt eller helt lovmedholdeligt. Hvis Lovgivningsmagten vedtager en Lov, der ophæver Loven om Jernbaneskyld, vilde det maaske være forsvarligt, men noget andet er, om det er helt — skal vi sige: hensigtsmæssigt. Man kan jo godt tænke sig det Tilfælde, at der for ikke ret længe siden er søgt om Koncession paa en Jernbane, og at Regeringen i denne Koncessions Bestemmelser har givet Tilsagn om, at der maa foretages Ansættelse til Jernbaneskyld efter de bestaaende Regler — og det kan godt tænkes, at denne Jernbaneskyld i visse Egne af Landet vil give en ret betydelig Indkomst —, men dette Tilsagn afskærer man altsaa ved et Pennestrøg de paagældende fra at udnytte. Det er dette, vi ikke mener er helt rigtigt, og vi har derfor faaet Indenrigsministerens Tilslutning til at lade denne Paragraf udgaa. I Stedet for stiller vi Ændringsforslag Nr. 25, som siger, at „for saa vidt og saa længe der paahviler en Ejendom eller Del af en Ejendom Jernbaneskyld, er den paagældende Ejendom eller Del af Ejendom

fritaget for kommunal Grundstigningsskyld“. Dette er ganske naturligt, thi naar der er paalagt en Ejendom Jernbaneskyld, fordi dens Værdistigning udelukkende skyldes Anlæget af en Jernbane, kan man ikke samtidig paalægge den Grundstigningsskyld til Kommunen.

Ændringsforslag Nr. 26 tilsigter en rent redaktionel Ændring. Der tales i § 15, 1ste Stykke, om forskellige private Institutioner o. s. v., for hvilke Kommunalbestyrelsen har Ret til at stryge eller nedsætte Afgiften, naar de paagældende Arealer ikke er beregnet paa at give nogen Indtægt. Sætningen: „der ikke er beregnet paa at give nogen Indtægt“, foreslaar vi at slette, da vi mener, det er rimeligst, at denne Tilføielse ikke findes.

Ved Ændringsforslag Nr. 27 foreslaas det, at sidste Stykke af § 15 udgaar. Ved Bestemmelsen i § 15, sidste Stykke, gøres nemlig Sogneraadet til en Slags overordnet for Amtskommunen, idet Amtskommunen skal rette sig efter de Fritagelser, Sogneraadet bevilger for Forsamlingshuse og lignende, og vi mener ikke, at det er rigtigt at fratage Amtskommunen dens Ret. Der til kommer yderligere, at de forskellige Landkommuner kan stille sig meget forskelligt overfor de enkelte Bestemmelser: i een Kommune kan man være meget liberal og give store Fritagelser, i en anden Kommune kan man være mere kneben og sige, at disse eller hine Bygninger skal være underkastet de samme Bestemmelser som andre. Men Amtskommunen maa have Ret til at kræve en ensartet Beskatning for hele Amtsråds kredsen, og derfor foreslaar vi, at dette Stykke udgaar.

De to næste Ændringsforslag, under Nr. 28 og 29, er rent redaktionelle. Derimod er Ændringsforslaget under Nr. 30 noget af en Realitet. Der staar i Lovforslaget, som det er kommet fra Folketinget, at Hedeplantager skal fritages for kommunal Ejendomsskyld, men i Ændringsforslag Nr. 30 ændres Hedeplantager til Hede- og Klitplantager — derimod beholder de naturligvis deres Grundskyld. Det næste Ændringsforslag, under Nr. 31, er ogsaa af redaktionel Art og angaar den københavnske Vandafgift; jeg har forstaaet, at de københavnske Repræsentanter er indforstaaet med denne Ændring, idet de finder den naturlig og rigtig. Ændringsforslag Nr. 32 er nødvendiggjort bl. a. ved den Lov, vi nylig har haft til Behandling her i Landstinget, om Opkrævning af Amtstueskatterne. I denne Lov er der nemlig fastsat bestemte Regler for Opkrævningen, og derfor er Bestemmel-